

▶ 30 Agosto, 2019

Sant Pau a la pell

LLÀTZER MOIX
 Barcelona

La seu de l'Institut de Recerca de l'hospital de la Santa Creu i Sant Pau, inaugurada ara fa un any, és un edifici sense voluntat compositiva, un gran paral·lelepípede amb unes línies que amb prou feines es veuen alterades pels salts del sòcol, fruit del pendent del carrer Sant Quintí, i per algun desnivell en la línia de cornisa. A primera vista, ni la forma ni la gelosia de peces ceràmiques que l'embolcalla no anuncien res disruptiu o memorable. Tanmateix, és el treball en aquesta gelosia, de notable subtilesa, el que dona caràcter a una obra que al seu interior s'ha plantejat com una nau industrial, amb grans espais diàfans i predomini de zones de laboratori, reconvertibles en funció de les necessitats canviants del servei.

La gelosia és un Flexbriq -trama de cables metàl·lics que sostenen peces de ceràmica-, ideada originalment per Vicenç Sarrablo i utilitzada els darrers anys per diversos arquitectes catalans. Per a aquesta obra Pich-Aguilera ha dissenyat les peces expressament. Les peculiaritats principals són la secció en V, que genera el plec en un dels seus extrems -gest que permet modular la insolació interior de l'edifici-, i la gamma cromàtica vidrada amb què estan pintades a l'interior: blau, verd, vermell i siena, inspirats en les tonalitats de les ceràmiques del vell Sant Pau. Aquests colors -que Felipe Pich-Aguilera també

relaciona amb la paleta de l'impressionista Georges Seurat- generen unes vibracions lluminoses que donen vida i un aspecte canviant a la façana.

La relació entre passat i present és una de les claus d'aquesta obra, que amb una forma discreta evita competir amb les construccions de Domènech i Montaner i també assumeix la discreta funció de tanca del recinte modernista que li atorga la seva posició perimetral. L'embolcall ceràmic semblava, doncs, obligatori. Però el Flexbriq és certament un recurs contemporani que permet optimitzar la transparència i l'aireig i que aquí es fa servir fins i tot sobre la planta superior, per generar un umbracle, o als cels rasos, i que amb les brillantors ja esmentades evoca el vell Sant Pau a la seva pell.

Poca cosa es pot afegir sobre l'interior de l'edifici, extremament funcional, on els rulls fonoabsorbents del sostre i altres elements prefabricats tenen la virtut de suplir qualsevol vel·leïtat ornamental aconseguida per altres mitjans i el defecte de distorsionar l'harmonia cromàtica de l'embolcall.

Institut de Recerca de l'hospital de la Santa Creu i Sant Pau

Autors: PichArchitects Pich-Aguilera i 2BMFG Arquitectes
Ubicació: Barcelona.
 Carrer Sant Quintí, 75

Façana de l'Institut de Recerca de l'hospital de la Santa Creu i Sant Pau

LL.M.